

Hostalets d'en Bas - Falgars - Sant Miquel - Hostalets

18 de febrer de 2015

Integrants: Josep Carbonell, Vicenç Catafal, Pep Comas, Joan Corbera, Miquel Maymó, Josep Oranias, Julià Pratginestós, Josep Roca i Josep Rodri

Distància: Projectada 13'74 11'41 i amb altures 13'97 11'54 Km. **Temps:** 5'20 5'06 h.
Desnivells: 473 m **Acumulat:** 622 554 m. **Cotxe:** 78 Km Miquel Maymó i Josep Roca

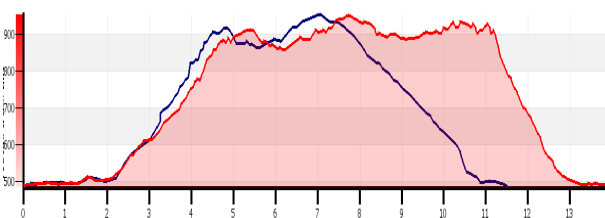
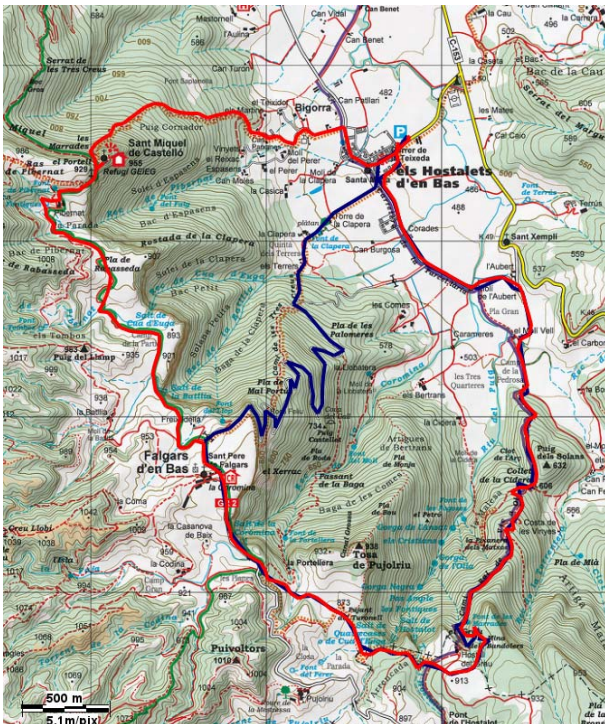
A les set del matí ens trobem a Llerona per tal de sortir en direcció Vic i pels túnels de Bracons accedir a La Garrotxa, concretament fins Els Hostalets d'en Bas.

Paisatge bucòlic, ni un núvol, transparència total, a punt de sortir el sol, cosa que fa lentament, amb una certa mandra. Són les vuit del matí quan sortim per una carretereta en direcció sud. En aquestes valls totes les carreteres semblen més per anar a passeig que cap altre cosa. Seguim fins una casa que s'anuncia com a Casa Rural, un rètol ens indica que estem al camí Ral de Vic a Olot, ens hi endinsem. El camí transcorre entre el bosc i des d'aquest moment en franca pujada entre roures i alzines, seguim amunt, un amunt pesat i feixuc. No és que sigui una gran pujada, però si que no et dona ni un respir ni descans. De forma imperceptible el bosc es transforma, el faig esdevé amo i senyor de l'espai, arribem a la font de les Marrades. Un rètol amb un fragment d'un Senyor de Barcelona d'en Josep Pla ens acull. Parada i refresc natural. Seguim i al poc ens desviem per arribar-nos a la mina dels Bandolers. Espectacular rasa, més que una mina sembla una trinxera, la seguim tota ella i en sortir

al final controvèrsia per cap on hem de seguir, finalment acord i encertem amb la solució correcta. En aquestes arribem a la part superior d'una casa, el Casalot que en diuen, parem a esmorzar, per seguir a continuació fins la carretera que porta a Falgars. Curt tram i després de badar amb un espectacular salt de Sallent, verament s'ho val, arribem a Falgars.

Aquí ens dividim, en Carbonell, l'Oranias, el Vicenç i jo mateix baixem directament, la resta es dirigeixen fins el no molt llunyà Sant Miquel de Castelló. La nostra baixada sens problemes, ens tornem a dividir un parell pel camí boscà i els altres dos per la carretereta, sense presses ens trobem a baix, al pla dels Hostalets. Divaguem per la font de la Clapera. És curiós que en totes aquestes fonts el poeta o l'escriptor l'hi hagi dedicat unes paraules i algú n'ha deixat aquesta mostra plasmada bellament al costat de la font. Ja som als Hostalets la una del migdia, punt i final de la nostra caminada.

Entretant la resta de companys, després de parar a Sant Miquel uns bells minuts contemplant el panorama, emprenen vertiginós i ràpid descens i ens reunim tots plegats al que ara sí, és l'autèntic punt i final de l'excursió, son quarts de dues del migdia. Unanimitat per anar a dinar a la propera botiga d'Agroturisme del Verntallat. Bé més que unanimitat, en Carbonell i l'Oranias no ens deixen altra opció. Festa grossa, en Rodri celebra setanta anys, no podia ser d'altra manera, copeta de cava, arrodonit amb un excel·lent tros de coca. Josep moltes FELICITATS !!!!!!! Propera sortida, la setmana entrant al Castell de Milany, a les set a Llerona.

Text: Pep Comas
Fotografies: Joan Corbera

